

kui kaldale ja sealt laatsarettidesse jõudsid. Eht küll mitu suurt hoonet, kus mõnes sadande kaupa sängisti sees, haawatud sõameeste wastawõtmiseks walmis, tatud oli, siiski läks ruum kitsaks, et võimalik ei olnud, siin kõiki korraliste sängitada. Laatsarettides furi igapäaw kümme saeast, — seda mööda wõib hõlpsalt wälja arwata, kui palju aega mööda neist toibuma hakas.

Oleks se esimene lahingipäaw wäheama werrega oma jälgi tunnistanud, kes teab, mis kahju siis meie wäale ja Sewastopoli linnale oleks wõinud tulla. Waenlased oleksid meie pisukest hulka, kui hundi kari lammast, enda ees kihutanud, siis maa ja mere poolt ühtlase linna peale tunginud ja linna tormiga wõtnud, kus sel puhul wäga pisut sõawäge wastapanejaks sees ja weel wäheam kindluse warju ümber oli. Aga wäsimuse puhkamine, sõariistade kohendamine, surnute matmine, haawatude rawitsemine ja laewule saatmine, nõnda kui mitmed muud tallitused, wiikitasid neil wäga palju aega. Selle pärast ei wõinud nemad silmapilgulisest kasust midagi pikemat tulu saada, waid pidid tagajärel waatama, kuda pisuke Wene wäa seltsike nende kääst peasis. Kui nad wiimaks kahe nädala pärast teele jõudsid, oli meie wäa ülempäälil wahe aeal mahti leidnud, sõawäge Sewastopoli linna müüride taha warjule wia, pealegi weel wäga igalt poolt lisaks juure tallitada, moona ja muud tarwitusi kogu korjata ja linna kindlust igapidi kaswatada. Linna ümber üleswi-

satud warjufantsid, mis suurtükidega ja pombi müüsi-ritega kindlaks tehri, andsid nüüd, kui terawofaline rõngas koera kaelas, linnale tuge, nõnda et hammustaja ennemine suud weristas, kui kõri jõudis kagistada.

Kui waenlased iljemine Sewastopoli kaugelt silma saiwad, leidsid nad linna igalt poolt kindla ja rohkest sõawäge sees, mis nende wõitmise himu ühekorraga nõnda ärajahutas, et neil enam lusti ei olnud linna peale hakata. Nemad jätsid Sewastopoli paremat kät tee kõrwa ja läksid nii kaugelt linnast ümber mööda, et kantsidelle seatud suurtükide kuulid neisse ei wõinud puutuda. Siis kallasisid jälle mere poole ja läksid weike Balaklawi linna alla, kus kaunis sadama paif sõalaewade ligitust võimalikuks tegi. Seie lõiwad laagri ülesse ja jäiwad esiteks forteri.

Laagriile ehitati tugewad warjofantsid kindluseks ümber, weeti laewadelt palju suurtükisi senna, toodi enamist igapäaw uut wäge Inglis, Prantsuse ja Sargimaalt, iljemine weel Sardinia maalt lisaks peale, ja kui kõik need toimetused walmis saanud, siis hakkiswad nemad wiimaks Sewastopoli ligemalle minema ja linna ümber piirama. Esiotsalt kaugelt tõmmatud rõngas pingutati aega mööda ifa koomalle ja samam sammult linna ligemalle koku. Se ei olnud kogonist kerge töö, sest warjufraawisi leigates, tuli ühe ja kahe jala sügawusel igaskohas kaljune põhi wasta, ega wõinud mehed muido warju